

CHANSON

*Var sujet ur Zoudard yaouanq hac e Vestres,
dispartiet er bloa 1832.*

Var un ton nevez.

TOSTAIT, asistantet, hac e cléfol cana
Ur chanson zo composet a nevez er bloa-mâ,
D'eur Zoudard ha d'e Vestrez, en em dispartiet,
Er bloavez daou ha trêgont gant an tenn ar billet.

Dont a rân da explica preposiou excellant,
Pere a zo contradet entre daou zen yaouanq,
O tonet da brometi un tamic re abret,
En fot beza gortozet qen en dije tennet.

Trivac'h mis trizec devez int bet en em hentet,
Hervez an disclaration pehini o deus grêt
Hac en qeit-se a amzer e c'hreyout ur chaden,
Ha lacat en o speret na dorro birvigen.

Goude greya ur chaden, e reont vantezon
Na vije laqet bigen ar separation,
E voant choaset gant Doue da veza priejou,
Hac e vijent unisset bete fin o deiziou

Cetu int gant plijadur o rën o yaouanqis
 Dre an oll assambleou epad un trivae'h mis,
 Qen a recevont avis digant un den savant:
 Ennes a laca genet un tam o zantimant.

O clêvet ar preposiou o deveus prononcet,
 O lavaret birvigen na vijent separet;
 Ar maro hac ar billet a ell o separi,
 Hac e creis o flijadur o lacat en anui.

Daou deiz arauc ar termen p'ini o deus fixet
 Evit lacat o hano da veza embannet,
 Ec'h êru urz da denna partout er paresiou;
 Cetu fin d'o flijadur ha d'o fromessaou.

Dont a r'ar zoudard yaouanq da d'enna d'ar billet;
 Diguezet eo bet gantàn an numero seitec:
 Cetu ma reuq partia ha quittât e vestres,
 Ha terri ar bromesse o deus grêt assambles.

Un deiz arauc ma parti, e ya d'e zaludi,
 Evit conta e rêson ha clêvet e hini,
 Da c'houlén outi ar merq demeus o amitie,
 M'en dije sonch anezi bete fin e vue.

Salud, va muia caret; deut oun en ho pete,
 Da c'houlén ouzoc'h ur merq demeus hon amitie,
 Qen dister ha ma qerot, vit me sônjin bepret,
 O tont da sellet ountàn, en amzer dremenet.

Qemer a ra he alc'houez ha mont d'e c'hontouer,
 Ha laqat en e c'hodel ar c'haera mouchouer,
 Ur rochet frisetenet demeus ar penn qentàn,
 E devoa grêt evitàn pa eureuche dezàn.

Ar Plac'h oc'h instrui he c'hompagnon.

Evel pa vec'h o clêvet un doctor o sermon,
 Laqit ar pez a larin en hoc'h ompinion;

Na deuit qet da disalti arauc fin ho conje;
Pe e vezot punisset hep egard na true.

Bezit ur zoudard vaillant en hoc'h exerciçou,
Ha rentit soumission d'ar re ho commando.
Mar deu dêc'h beza blesset e servich ar Roue,
Oc'h sur eus ur bansion bete fin ho pue.

Ha me ar viserables a rénco chom amàn,
Da c'hounit va zam bara tol didol er vro-màn;
Ha pa gafen ur fortun a zaou c'hant scoët leve,
Birviquen na eureujàn qen vo fin d'ho conje.

Ar Goas.

Doüe d'ho cuntanuo er memes santimant,
Ho clac'har ha va hini a zo pareillamant.
Mar be bolonte Doüe, goude fin va c'honje,
E vezimp c'hoas unisset ar rest eus hor bue.

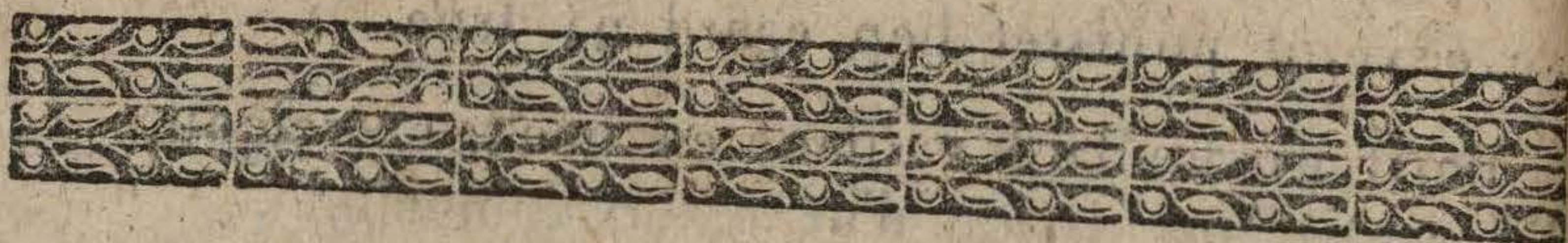
Ar Plac'h.

Selaouit, va servicher, qent eguët partian:
Pa scrifot ho lizerou da zigas d'ar vro-màn,
Laqit din gourc'hemennou, ma clévin ho qêlou,
Ha mar bez din an adress, e vo me o lenno.

Pressi a ra an amzer d'en em dispartia:
Laqit ho torn em hini: qen ar gueleët qenta,
Grac deomp, mar bemp separet er bed-mâ gant Doüe,
D'en em velet assambles en joaütet an êc.

An hini'n deus composet ar chanson nevez-mâ,
A zo suppliet gante da zont d'e explica
Dirac an asistantet, ha qement he selaou
Hac he lenno var baper: *Yan ar Guen e hano.*

F I N.

GUERZ

COMPOSET A NEVEZ

VAR SUJET AR C'HLÉNVET BRAS.

Var un ton nevez.

TRI Ferson demeus an Drindet,
A greis va c'halon me ho ped,
 Me ho ped da rei speret ha lumier
 Da explica en bêr amzer.

Ar voerez nevez zo composet
 Var ar sujet deus ar c'hlénvet
 A zo o rên en hon meseo;
 Goullomp ar c'hraç ma finisso.

Gant Doue e zeo digasset,
 Ha pa scuiso ous e velet
 Ha rai fin d'ar bunission,
 Er c'hœariou ar bobl ar c'hanton.

Va mignon, fidel d'hon dever
 Evel, siouas, na neus nemeur,
 E vije divarnomp troet
 Ar blandeden hir ha calet.

Mar domp punisset gant Doue,
 Eo ni zo caus da guementse,
 Dre an injur hac an offanç
 A gometomp en e bresanç.

Arauc ma zeo deut ar c'hlénvet,
 N'hor boa carantez na respet,
 Me a gred qen ma finisso,
 En n'em garo nep a chomo.

Pa velàn ar bunission
 Qen rigourus ha qen guirion,
 A dle donet d'en offanci,
 A chom ane n'em brepari.

P'en deus scuillet ô va Jesus!
 E rei evit domp e voad precius,
 E tleomp rêi ar plaç qentàn
 Demeus hor c'halonou dezàn.

Hac o rancontri a reomp,
 An drouc-speret a breferomp,
 Ar blijadur hac ar viçou,
 A enep d'e c'hourc'hemenou.

Ar re o deus calz a voyen

A sonch dezo en bêt dermen
 Gant ul loden deus o madou,
 Beza exant deus ar maro.

Mes en em drompla a reont,
 En o esperanç pa vevont;
 Pa vezint galvet gant Doue,
 E ranqfont renonç d'o danve.

Petra neuze a dalvezo
 Dê beza dispignet o mado?
 Eur veach êt divar ar bed,
 Na devint biqen d'o guelet.

Greomp etre m'o deus amzer,
 Œuvrou mad, pa ellomp ober,
 Rac hirio omp yac'h da greis-dê
 Ha decedet un heur goude.

En em strincomp oll d'an daoulin,
 E qichen treid hon Mestr divin,
 Evel ma rê ar Vadalen,
 Gant qeuz d'e buez disordren.

Ni neus cunduet er bed-màn
 Ur vuez voas eguet houmàn,
 Pa glêvas Jesus o prezec,
 E voe ractal convertisset.

Ni a glêo bemdez e gomzou,
 Hac e oll avertissamanchou,
 Da laret deomp chench a vue,

7
Ha sonjal en eternite.

Demeus ar maro e zomp sur,
Hervez ma lenner er Scritur;
Ne domp nemet passagerien,
Er bed ur pennad o tremen.

Ar sonch eus an eternite
A die lacat trist hon ene,
Hon oblich da c'houlen pardon
Ous Doue gant contrition.

Pardon eta, ô va Jesus!
Pa zoc'h misericordius,
Grit ma vezimp heritourien
En joayou an ên da viken.

Ebars er bloa daou ha trêgont
E mâ ar glac'har hac ar spont
Gant an dud dre oll o vervel,
O vont d'ar vuez eternal.

Dre ar c'hlénved qen maleurus,
Hanvet ar C'holera-Morbus,
A ra un nombr bras minorou,
Er c'hæriou hac er baressiou.

En tu-all da guær Landreguer,
Pleuil e hano var baper,
En daou vis-anter zo maro
C'houec'h-uguent den pe dost vardro.

An hini en deus composet
Ar Voerz var sujet ar c'hlévet,
A zo Yan ar Guen e hano,
Douguet var an neventizo.

FIN.

E Montroulez, eus a Imprimeri LÉDAN.